

gationer skulle opbevares i Kredittasken som et additionelt haandfaaet Pant for dem, der have Prioriteter i Godsjet, ligesom ogsaa de indbetalte kontante Beløb af Kredittasken udsættes imod Pant paa samme Maade, som i § 54 er bestemt. Kredittasken bør vel saavidt mulig udsætte de for flere til samme Gods henhørende Gaarde indbetalte Beløb som en særskilt samlet Sum, men er dog overhovedet berettiget til at forene de til forskjellige Handeler henhørende Beløb til saadanne Udlaanssummer, som den efter Omstændighederne finder hensigtsmæssigt. Kredittasken maa iøvrigt et modtage andre Indstud eller Midler til Udlaan end dem, som indkomme ved Indbetaling af kjøbende Fæstere og Forpagtere efter nærværende Lov.

Naar nogen af de som haandfaaet Pant opbevarede Kredittaskeobligationer ifølge Godstrækning kommer til Udbetaling, bliver det tilsvarende Pengebeløb af Kredittasken at frugtbargjøre paa lige Maade som det oprindeligen kontant indbetalte Beløb.

§ 57.

Kredittasken bør holde en særegen Konto for hvert af de her omhandlede Gods, som viser, hvilke Kredittaskeobligationer der haves i Bevaring, og hvilke Kapitaler der indestaar i samme, til Sikkerhed for Godsjets Panthavere. Disse kunne, naar de paa lovlig Maade realisere deres Pant, fordrø Kredittaskeobligationerne realiserede som et andet haandfaaet Pant, og ligeledes kunne de fordrø Kapitalerne udlagte af Kredittasken med rede Penge, dog at der bør gives Kredittasken, hvis den forlanger dette, den fornødne Frist til at kunne opfige det hertil fornødne Beløb hos dens Debitorer.

Renterne af de deponerede Kredittaskeobligationer udbetales dog, saalænge Panthaveren ikke gjør sin Ret i samme gjældende, til Godseieren, der har at betale Renterne af den samlede Pantegjæld i Godsjet. Ligeledes tilsvares Kredittasken Godseieren 4 pCt. af de indestaende Kapitaler, dog først at regne fra næste Termin, efterat de kontant ere indkomne, og saaledes at ingen Rente tilsvares af det, der, naar det indbetalte Beløb deles med 50, bliver tilovers. Den større Rente, som Kredittasken muligen erhverver, tilfalder Reservecapitalen.

Naar Godseieren senere kan affinde sig med Panthaverne eller udløse dem ved Hjælp af andre Prioriteter i den tilbageblevne Del af Eiendommen, erholder han de deponerede Kredittaskeobligationer udleverede til sin frie Raadighed, og ligeledes den indestaende Kapital, efter dertil givne fornøden Frist, udbetalt.

I de Tilfælde, hvor Kjøberen til Panthavernes Sikkerhed har maattet berigtige et større Beløb i Kredittasken end den Kjøbesum, der gjælder mellem ham og Sælgeren, er det dog en Selvfølge, at han forholdsmæssigen deltager i de ovenmeldte Renteoppebørsler, og at han skal have sin forholdsmæssige Del udleveret af Kredittaskeobligationerne og udbetalt af Kapitalen.

§ 58.

Ligesom de Staten, de offentlige Stiftelser og Overformynderierne tilhørende Kapitaler, som henstaa imod Pant i Fordegods, ingenlunde af vedkommende Bestyrere maa opsiges, fordi Fæstegodsjet bortsalges, naar de ovenmeldte til Panthavernes Sikkerhed givne Forfrifter herved tagttages, saaledes skulle under samme Betingelse de ved private Prioritetsobligationer indrømmede Frister og Indulter uagtet saadant Bortsalg ligefuldt blive i Kraft.

§ 59.

Der tilsiges de Godseiere, som oplyse, at Prioriteter paa Grund af denne Lovs Anvendelse ere blevne opsagte for dem, at skulle, naar Sikkerheden findes antagelig, saavidt mulig blive hjulpsne med Baan enten af Kredittasken eller, saafremt Midler hertil mangle